

РЕШЕНИЕ

№ 439

гр. Сливен, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, X СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина М. Коритарова

при участието на секретаря Мариана В. Тодорова
като разгледа докладваното от Нина М. Коритарова Гражданско дело №
20222230101020 по описа за 2022 година

Образувано е по предявен от **** чрез адв. М.Д. от АК-Сливен срещу **** осъдителен иск с правна квалификация чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ, във вр. с чл. 50 ЗЗД за сумата от 5138,42 лева, съставляваща престирано на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско Стандарт” за вредите, причинени на лек автомобил, марка **** модел **** с рег. № **** управляван от водача М. П. П. от настъпило на ****, при движение на автомобила по посока от гр. Сливен- с. Чинтулово по път SLV1083/III 662 на няколко км. от първия прелез управляваното описано МПС при разминаване с автобус не успява да избегне и преминава през несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, като вследствие на удара били нанесени щети на автомобила, а именно на гума задна дясна „Мишлен“ 275/35ZR/20, предна дясна гума „Мишлен“ 245/40ZR/20, джантата задна дясна и джантата предна дясна ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба до окончателното ѝ погасяване.

В исковата си молба **** твърди, че между него в качеството му на застраховател и „ОББ Интерлийз“ ЕАД, клон Сливен и „ИНВЕСТ ГРУП Д-Р П.И“ ООД в качеството на застраховано лице била сключена застраховка „Каско Стандарт” по отношение на лек автомобил, марка марка **** модел **** с рег. № **** по силата на застрахователна полица № ****98 валидна от 30.09.2020 г. до 29.09.2025 г. След описаното застрахователно събитие водачът на лекият автомобил бил подал заявление за изплащане на застрахователно обезщетение и декларация и застрахователят бил образувал за нанесените имуществени вреди щета № ****17 и стойността на щета била определена на 5138,42 лв., съставляващи демонтаж и подмяна на повредените елементи и труд. Въз основа на представения опис по претенцията и доклад по щетата ищцовото дружество било заплатило на 21.06.2021 г. с преводно нареждане тази сума на собственика на увредения автомобил. Причината за

настъпване на ПТП била наличие на неравност на пътното платно и отговорността за наличието ѝ, необезопасяването ѝ и неотстраняването ѝ била на О С, която с оглед на разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 5 от Закона за общинската собственост била собственик на улицата и не била положила дължимата грижа като добър стопанин, който следвало да упражнява надзора върху вещта и да поддържа в изправно състояние. В резултат на бездействието на общината по неотстраняването на неравностите на асфалта било настъпило процесното ПТП, поради което ищецът бил изпратил регресна покана на Общината на 01.12.2021 г. да заплати изплатената застрахователна сума, но същата не била извършила доброволно плащане. Моли съдът да осъди О С да им заплати сумата от 5138,42 лв., съставляваща заплатено обезщетение по застраховка „Каско стандарт“ за щети причинени на трето лице в резултат на управление на МПС преминало през дупка на пътното платно ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-11.03.2022 г. до окончателното ѝ плащане. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът е депозирал в срока на чл.131 ГПК отговор на исковата молба. Оспорва предявения иск като допустим, но неоснователен. От представените писмени доказателства от страна на ищеца не се било установявало по безспорен начин наличието на причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и вредите на автомобила. Не била представена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, не бил направен оглед на автомобила и не бил съставен опис заключение непосредствено след настъпване на ПТП. Не били уведомени органите на МВР-„Пътна полиция“ за настъпилото ПТП, не бил съставен протокол за ПТП. Позовава се на чл. 4 от Наредба от 12.01.2009 г. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва размера на претендираните вреди. Прави възражение за съпричиняване 95 % от страна на водача на автомобила на вредите, тъй като не се бил съобразил с пътната обстановка и не бил спазил предвидените в закона ограничения на скоростта. Оспорва плащането на застрахователната сума от страна на ищеца. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани по основание и размер. Претендира сторените по делото разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск по чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ във вр. с чл. 49, вр. с чл. 45 ЗЗД:

Ищецът носи доказателствена тежест за установяване на фактите, пораждащи суброгационното му право, наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „каска“ между ищеца и увреденото лице, извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение по същата, както и наличието на противоправно поведение на ответника, вида и размера на вредите, както и причинна връзка на вредите с противоправното поведение на ответника.

В тежест на ответника при доказване на горните факти е да докаже, че е изпълнил своите задължения по обезопасяването и поддържането на републиканския път, както и

възражението си за съпричиняване от страна на водача на МПС на вредоносния резултат като докаже че поведението на пострадалото лице е допринесло за настъпване на вредоносния резултат и се намира в причинно-следствена връзка с настъпилите вреди. В случая следва да докаже твърденията си, че водачът на МПС се е движил с несъобразена скорост, поради което е преминал през дупката вместо да спре и че това негово противоправно поведение е допринесло за повредата на управляваното МПС .

Страните сочат доказателства и правят доказателствени искания за установяване на фактите, за които носят тежест на доказване.

За основателност на претенцията, в тежест на ищеца е да докаже в кумулативност положителните факти, от които извлича благоприятни за себе си последици, т.е. положителните елементи от фактическия състав на чл. 49, вр. с 45 ЗЗД - настъпване на процесното ПТП на посочения пътен участък и по описания в исковата молба начин; наличие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, както и вида и размера на описаните имуществени вреди по автомобила на сочената стойност, настъпили вследствие на попадането му в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно, които са били заплатени, както и посочения механизъм на ПТП, както и причинна връзка между процесното ПТП и настъпилите имуществени вреди на автомобила и размера на обезщетението. В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване на тези факти, както и да установи всички възражения в отговора, вкл. това за съпричиняване, а при установяването на фактическия състав на вземането от ищеца, следва да докаже, че е погасил търсената сума.

За ангажиране на отговорността на О С по чл.49 от ЗЗД е достатъчно да се установи противоправно поведение от страна на нейни длъжностни лица, каквото е налице. Не е необходимо да се установи точно кой от служителите е виновно лице. Достатъчно е установяване въобще виновно поведение на служители, без да се разграничава поведението на всеки служител. Съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината на съответното длъжностно лице се предполага до доказване на противното. Ответната община не е установила с пълно доказване, че презюмираният факт – вината на негови служители, не се е осъществил. Не е проведено успешно обратно доказване от носещото доказателствената тежест дружество и законоустановената презумпция за вина не е оборена.

Другият елемент на непозволеното увреждане е вредата. Без наличие на такава не може да се говори за непозволено увреждане. Вредата се схваща като промяна чрез смущение, нахърняване и унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние.

При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира иска за основателен по следните съображения:

На 24.03.2021 г. настъпило ПТП, при движение на автомобил марка **** модел **** с рег.

№ **** управяван от водача М. П. П. по посока от гр. Сливен- с. Чинтулово по път SLV1083/III 662 на няколко км. от първия прелез управляваното описано МПС при разминаване с автобус не успява да избегне и преминава през несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, като вследствие на удара са нанесени щети на автомобила, а именно на гума задна дясна „Мишлен“ 275/35ZR/20, предна дясна гума „Мишлен“ 245/40ZR/20, джанта задна дясна и джанта предна дясна, за които е заведена щета при ищцовото застрахователно дружество № ****17 и стойността на щета е определена на 5138,42 лв., съставляващи демонтаж и подмяна на повредените елементи и труд . По отношение на процесното МПС била сключена имуществена застраховка „Каско Стандарт” със застрахователна полица № ****98 валидна от 30.09.2020 г. до 29.09.2025 г. по силата на която застрахователят-ищец определил и изплатил на застрахованото лице собственик на увреденото МПС застрахователно обезщетение в размер на 5138,42 лева с преводно нареждане от 21.06.2021 г.

По делото е прието и не е оспорено заключение на съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира изцяло като компетентно и обективно изготвено. Видно от заключението наличието на несигнализирана неравност на платното за движение, която е създавала опасност е технически неправилно и препятствието не е било обезопасено с нужната хоризонтална и вертикална маркировка. От техническа гледна точка е налице причинно-следствена връзка между нанесените щети по автомобила и механизма на възникването на произшествието. Съгласно извършения оглед от експертната комисия на ищцовото дружество, стойността на нанесените щети на лекия автомобил БМВ са в общ размер на 5138,42 лв. По делото няма конкретни обективни находки, от които може да се определи точната скорост на движение на автомобила. Примерната изчислителна скорост при която е възможно да се получат така описаните щети е 72 км./ч. Максимално разрешената скорост била 90 км./ч.

Водачът е нямал техническата възможност да предотврати ПТП чрез спиране преди описаната неравност или намаляване на скоростта за преминаване с безопасна скорост през нея.

Видно от показанията на разпитания по делото свидетел очевидец С., който се возил заедно с водача на автомобила, по пътя между Сливен и Чинтулово насреща идвал автобус, който си карал в платното и водачът на процесния автомобил бил видял късно дупката на пътя и ако бил кривнал щял да удари автобуса, поради което бил минал през дупката. Водачът не могъл да избегне дупката, тъй като щял да удари автобуса, който се бил движил в насрещното платно. След инцидента автомобилът бил спрял, външно не му имало нищо, но като бил тръгнал се било усещало, че не е както преди. Не се били обадили на полицията. Водачът не бил употребил алкохол. Бил намалил скоростта преди да навлезе в дупката от 80-70 км.ч. до към 40/50 км./ч.

Съдът кредитира показанията на разпитания по делото свидетел С. като обективни и безпротиворечиви, кореспондиращи със събрания по делото доказателствен материал.

Предвид изложеното, съдът приема, че ПТП е настъпило именно по твърдения механизъм.

Единствената причина за увреждането е било попадането на МПС в необезопасено и необозначено препятствие на пътя - дупка на платното. Не се констатира наличие на такива вреди, които биха могли да настъпят от друг механизъм или в резултат на неспазени от водача правила за движение по пътищата. По делото се установява, че ищецът е заплатил сума за ремонт на автомобила от общо 5138,42 лева.

С оглед горното, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, анализирани поотделно и в тяхната съвкупност, съдът счита, че са налице основания за възникване на претендираното от ищеца право. Последният установи фактите, пораждащи суброгационното му право, наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „каско“ между ищеца и увреденото лице, извършено от ищеца плащане на застрахователно обезщетение по същата, както и наличието на противоправно поведение на ответника, вида и размера на вредите, както и причинна връзка на вредите с противоправното поведение на ответника

Обемът му включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило /неподдържане на пътя в изправност/ и вредата не следва от обективното качество на вещта.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на Закона за пътищата. Ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържане на пътя, включително да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци, с цел предупреждаване на участниците в движението, съобразно чл. 13 ЗДвП. В случая именно бездействието на служителите на ответника във връзка с поддържане на пътя е довело до неизпълнение на задължението по чл. 29 и чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП. Установената неравна пътна настилка с дупки по нея, представлява „препятствие на пътя“ по смисъла на параграф 1, т. 19 ППЗДв.П, тъй като нарушава целостта на пътното покритие, като създава опасност за движението. Не се доказва мястото да е било обезопасено с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да заобиколят, за да продължат движението си /аргумент от чл. 52, ал. 1 ППЗДв.П/. Поради горното и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Не се установява съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на МПС. Следва да се отбележи, че в дължимата грижа при управление на автомобил не се включва изискване за знание на неравностите по пътя или презюмиране за наличие на такива. Необозначената и несигнализирана дупка не представлява предвидимо препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за водача да избира скоростта така, че да може да спре. Освен това, от съдебно-автотехническата експертиза се установи, че водачът на процесното МПС е управлявал с разрешената скорост до 90 км./ч. Не се констатира движение с несъобразена скорост, нито наличие на „неуместни“ действия на водача, които да са довели до настъпване на ПТП. Съпричиняване липсва. Тълкуването на нормата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД налага разбирането, че, за да е налице вина на участник в

пътното движение и принос на увредения към резултата, е необходимо не само извършваните от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилния резултат. Подобно поведение на водача на МПС не се установява. Въведеното защитно възражение следваше да бъде доказано пълно и главно от навелата го страна /в този смисъл е и задължителната съдебна практика, пост. по реда на чл. 290 ГПК – Решение № 67/15.05.2014 г. по т.д. № 1873/2013 г. на ВКС, I т.о., Решение № 98 от 24.06.2013 г. по т.д. № 596/2012 г., II т. о. на ВКС по реда на чл. 290 ГПК /, което не бе сторено от ответника, въпреки указанията по чл. 146, ал. 2 ГПК.

С оглед на изложеното искът се явява основателен за сумата от 5138,42 лева, тъй като това е стойността на изплатеното от застрахователя на увреденото застраховано лице обезщетение покриващо щетата на автомобила-стойността на подмяната и демонтажа на увредените части на автомобила, причинени му от процесното ПТП, които са в пряка причинно-следствена връзка с ПТП. По тези съображения искът следва да се уважи в пълния претендиран размер.

Искът следва да бъде уважен, и следва да се присъди и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба-11.03.2022 г., с оглед на диспозитивното начало на гражданския процес.

По отношение на отговорността за разноските

С оглед уважаване на предявения иск на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 1060,40 лв., съставляващи сторени по делото разноски. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД О С, със седалище и адрес на управление: **** да заплати на ****, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от **5138,42 лева**, съставляваща престоирано на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско”за вредите, причинени на трето лице от настъпило ПТП на 24.03.2021 г., при движение на автомобил марка **** модел **** с рег. № **** управляван от водача М. П. П. по посока от гр. Сливен- с. Чинтулово по път SLV1083/III 662 на няколко км. от първия прелез управляваното описано МПС при разминаване с автобус не успява да избегне и преминава през несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, като вследствие на удара били нанесени щети на автомобила, за които е заведена щета при ищцовото застрахователно дружество № ****17, ведно със законната лихва върху главницата от предявяване на исковата молба -11.03.2022 г. до окончателното ѝ погасяване.

ОСЪЖДА О С, със седалище и адрес на управление: **** да заплати на ****, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от **1060,40 лева**, съставляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред ОС-Сливен.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____